خط حزب‌الله

هفته‌نامه خبری-تبیینی | سال چهارم، شماره ۲۲۴ | هفته سوم اردیبهشت ۹۹ | نشریه جامعه مؤمن و انقلابی | KHAMENEI.IR

علی‌رغم تحریم‌های بی‌سابقه
ایران اولین ماهواره نظامی خود را به فضا فرستاد

نور انقلاب به ثریا رسید

سخن هفته

● اول: ۱۳ دی ماه، آغاز یک راه مبارک

شهادت حاج قاسم «پایان» ماجرا نبود، «آغاز» راهی بود که او در تمام این سال‌ها به دنبال آن بود. راهی که در انتهای آن «بایستی حضور فسادبرانگیز آمریکا در این منطقه تمام بشود.» ۹۸/۱۰/۱۸ ایضا حمله به عین‌الاسد هم نقطه‌ی شروع خروج آمریکایی‌ها از منطقه بود. خروجی که این روزها با پرتاب موفقیت‌آمیز ماهواره‌ی نظامی «نور ۱»، رنگ و بوی جدی‌تری به خود گرفته است. چرا که با رصد اطلاعات مربوط به مسیرهایی که این ماهواره تا به حال طی کرده، می‌توان فهمید که چندین مرتبه از روی نقاط مختلف خاک سرزمینی ایالات متحده‌ی آمریکا عبور کرده است. این بدان معنی است که از این پس، نه تنها پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در منطقه، بلکه خاک این کشور نیز زیر نظر جمهوری اسلامی ایران قرار دارد. شاید به همین علت بود که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در واکنش به این اقدام سپاه پاسداران و در موضعی انفعالی چنین گفت: «این کار صرفا یک کار تلویزیونی بوده است. ما ایران را به دقت زیر نظر داریم. اطلاعات ما در مورد ایران بیش از [خود] آنها است.» جالب اما آنکه چندین ساعت بعد از این اظهارنظر ترامپ، مایک پمپئو، وزیرخارجه‌ی او، در واکنش به این موضوع گفت: «ایران باید بابت این اقدام پاسخگو شود. اقدام ایران نقض قطعنامه‌ی شورای امنیت سازمان ملل متحد است.» معلوم نیست اگر به زعم رئیس‌جمهور آمریکا، اقدام ایران صرفا یک نمایش تلویزیونی بوده، پس چرا وزیرخارجه‌ی او سخن از نقض قطع‌نامه‌ی شورای امنیت توسط ایران می‌گوید!

● دوم: پیام جدید ایران به ایالات متحده

جدای از اظهارات ضد و نقیض مقامات آمریکایی، پرتاب ماهواره‌ی نور، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشت. «جاناتان مک داول»، منجم و اخترشناس آمریکایی دانشگاه هاروارد با اشاره به این موضوع گفت: «قرار دادن ماهواره در مدار، کار بسیار دشواری است. ابتدا باید آن را به فضا برسانید اما با این حال این اقدام آسان است، قسمت سخت ماجرا آن است که برای اینکه ماهواره در مدار بماند شما باید آن را به پهلو و به سرعت ۲۷۰۰۰ کیلومتر در ساعت تسریع کنید وگرنه ماهواره در مدار نمی‌ماند.» «فابیان مینتزر»، استاد مرکز تحقیقاتی جیمز مارتین آمریکا معتقد است: «موشکی که برای پرتاب ماهواره استفاده شده، نشان داد ایران در ظرفیت علمی خود تکامل یافته است. در این موشک از کیس فیبر کربن استفاده شده که فن‌آوری پیشرفته‌ای است و همین نشان می‌دهد ایران تمام ظرفیت‌های لازم برای توسعه‌ی برد موشک‌هایش را دارد.» روزنامه‌ی لوموند فرانسه هم با اشاره به این موضوع نوشت: «جمهوری اسلامی ایران، پیام خود به دولت آمریکا را تجدید می‌کند. این پیام این است که به رغم همه‌ی مشکلات جمهوری اسلامی سپر پائین نمی‌آورد». روزنامه‌ی فیگارو نیز چنین نوشت: «نور ۱، یک ماهواره‌ی اپتیکی یا جاسوسی است که قادر به تصویربرداری و رصد است... ایران به لطف همین ماهواره می‌تواند اسرائیل را رصد کند. ظرفیت و توانایی قرارداددن یک ماهواره در مدار، خود عملی پیچیده‌ماست.»

● سوم: اگر قوی نباشید زور خواهید شنفت!

«وقتی نظام اسلامی، این کشور را تحویل گرفت، زیرساخت‌ها مطلقاً مناسب با این پیشرفت‌های علمی نبود. وقتی می‌گویند جمهوری اسلامی با فرستادن ماهواره به فضا -که چشم رقبا و دشمنان جمهوری اسلامی را خیره کرد- دهمین یا نهمین کشوری است که این کار را انجام می‌دهد، این خیلی حرف بزرگی است. ایران؟! کی کرد این را؟ نظام اسلامی.» ۸۸/۲/۲۳ «یک روزی جوان‌های ما حتّی گلوله‌ی آر. پی. جی را نمی‌توانستند پرتاب کنند و نمی‌شناختند؛ امروز همان جوان‌ها موشک پرتابگر ماهواره می‌فرستند که چشم دانشمندان جهان را به خود جلب می‌کند، همه را متوجه می‌کند.» ۸۸/۱/۱۱ آن هم در شرایطی که تمامی این دانش فنی، در زمان تحریم، و توسط جوان‌های ایرانی تولید شده است. فرماندهی کل سپاه پاسداران، به درستی در این‌باره گفت: «پیام به ثمر نشستن این دستاورد مهم این است که تحریم نه تنها مانعی در مسیر پیش روی ما نیست بلکه موجب روشن شدن موتور پیشران فناوری‌های نوین ما برای رسیدن به یک قدرت بزرگ در سطح منطقه و در افق نزدیک در سطح جهانی است.»

این پیشرفت اما دو شرط اساسی دارد: «قوی شدن» و «نترسیدن از دشمن». باید در همه‌ی عرصه‌ها قوی شد، که اگر «اگر قوی نباشید زور خواهید شنفت؛ نه از آمریکا و غرب، حتّی از موجودی مثل صدّام. اگر قوی نباشید به شما زور می‌گویند، بر شما تحمیل میکنند. باید قوی بشوید.» ۹۳/۴/۱۶ و از دشمن نباید ترسید «که ما در طول تاریخ هم مشاهده می‌کنیم کسانی که از این قدرت‌ها ترسیده‌اند، دچار آزمون‌های سخت و تلخ زندگی شده‌اند. امروز قدرت‌های اسلامی، دولت‌های اسلامی ملاحظه‌ی قدرت‌های ظالم دنیا را می‌کنند، از آنها می‌ترسند و قدرت خودشان را ندیده می‌گیرند؛ نتیجه این می‌شود که تو سرشان می‌خورد... قرآن می‌گوید: «فَلا تَخافوهُمْ وَ خافونِ»، «خافون» یعنی ملاحظه‌ی مقرّرات من را بکنید! آنجایی که خدای متعال فرموده است مجاهدت کنید، مجاهدت کنید! آنجایی که فرموده است دست نگه دارید، دست نگه دارید معنای خافون این است.» ۹۹/۲/۶

بر روی ماهواره‌ی نور ۱، اهل ذوق و معرفتی، آیه‌ی ۱۳ سوره‌ی زخرف را نوشته بود: «لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، تا چون با کمال تسلط بر آنها نشستید متذکر نعمت خدایتان شوید و بگویید: پاک و منزّه است خدایی که این (مرکب‌ها) را مسخر ما گردانید، و گرنه ما هرگز قادر بر آن نبودیم». باری، عالم تحت سیطره‌ی انسان مؤمن است به شرط «فَلا تَخافوهُمْ وَ خافونِ»، و به شرط «وَأَعِدُّوا لَهُم مَا اسْتَطَعْتُم مِن قُوَّةٍ». چهارده قرن پیش رسول مهربانی‌ها درباره‌ی مردان این سرزمین چنین فرمود: «اگر علم در ثریا باشد مردانی از سرزمین پارس به آن دست پیدا خواهند کرد». ●

«همیشه» آماده شهادت بود

این شماره تقدیم می‌شود به روح مطهر شهید شیخ مهدی شاه آبادی

سروان شیرودی همیشه آماده‌ی شهادت بود. به یکی از برادران که از دوستان قدیمی‌اش و از روحانیون متعهد کرمانشاه است گفته بود فلانی بیا یک خداحافظی از روی خاطر جمعی با تو بکنم، زیرا می‌دانم که باید شهید بشوم. این برادرمان گفته بود که خدا کند حفظ بشوی و خدمت کنی. گفته بود نه! شهید کشوری را در خواب دیدم که به من گفت: شیرودی یک عمارت خیلی خوبی برایت گرفته‌ام، باید بیایی توی این عمارت بنشینی، لذامی دانم که رفتنی هستم. به یکی از برادران هم گفته بود که دعا کن تا شهید شوم. ●۶۰/۲/۱۱

تاریخ شهادت: ۸ اردیبهشت ۶۰

شهادت: ارتفاعات بازی دراز

مزار: گلزار شهدای شهر شیرود

نشریه جامعه مؤمن و انقلابی | صاحب‌امتیاز: مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی (دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای) | ارتباط با خط حزب‌الله... | پیامک: ۱۰۰۰۱۰۲۸ | دورنگار: ۰۲۱-۶۶۹۷۷۳۲۸ | بله: ble.im/khattehezbollah | ایتا: eitaa.com/khattehezbollah | گپ: Gap.im/KhatteHezbollah | سروش: Sapp.ir/KhatteHezbollah

کلام امام

با روزه و تلاوت قرآن مهیا بشوید برای لیلة‌القدر

در یک حدیثی است که پیغمبر اکرم فرمودند که ماه رمضان آمد، اقبال کرد، آمد. مهمانی خدا، مهمانی‌ای که در آنجا سفره‌ای که پهن کرده است قرآن مجید است و محلی که در آنجا ضیافت می‌کند مهمش «لیلة القدر» است و ضیافتی که می‌کند ضیافت تنزیهی و ضیافت اثباتی و تعلیمی [است]. نفوس را از روز اول ماه مبارک رمضان به روزه، به مجاهده، به ادعیه مهیا می‌کند تا برسند به آن سفره‌ای که از آن باید استفاده کنند و آن «لیلة القدر» است که قرآن در آن نازل شده است... این راه‌هایی که به دنیا باز است و شهوات است، اینها را سدش کنید تا مهیا بشوید برای لیلة القدر. ●۵۹/۴/۲۱

خانواده ایرانی

محبت، احترام و اطاعت پدر و مادر

پدر و مادرهایتان را هم دوست بدارید و هم این دوستی را به آنها ابراز کنید؛ هم احترام‌شان کنید. هم اطاعت‌شان کنید؛ در داخل محیط خانه، اخلاق شما، رفتار شما می‌تواند یک خانواده را بسازد. یک جوان گاهی در یک خانواده، پدر، مادر، برادران، خواهران را تحت تأثیر قرار می‌دهد. من گاهی به خانواده‌ی شهدا که سر می‌زنم، پدرها، مادرها -این را من شنیده‌ام- می‌گویند این جوان، جوان شهیدشان، در داخل خانه با رفتار خود، معلم ما بود؛ نماز خواندنش، نماز خواندن را به ما یاد می‌داد؛ قرآن خواندنش، قرآن خواندن را به ما یاد می‌داد؛ وظیفه‌شناسی، نشاطش برای کار، نشاط و وظیفه‌شناسی را به ماها تعلیم می‌داد. یک جوان مؤمن و مهذب در داخل خانواده، مثل یک چراغ محیط خانواده را روشن می‌کند و برادرها، خواهرها از او فرامی گیرند؛ در داخل محله، در داخل محیط زندگی، در داخل محیط کار. ●۸۶/۱۲/۱۹

مطالبه رهبری

به‌مناسبت فرا رسیدن روز معلم

معلّمین خودشان را برای این مسئولیت بزرگ آماده کنند

معلّمین، خودشان را برای این مسئولیّت بزرگ آماده کنند... هر معلّم یک پرورنده -یعنی معلّم اخلاق- هم هست؛ معلّم ریاضیّات، معلّم فیزیک، معلّم طبیعی، در عین حال معلّم اخلاق هم هست. گاهی یک معلّم سرِ کلاس، فرض بفرمایید در وسط درس هندسه یا درس شیمی، در زمینه‌ی مسائل معنوی یا در زمینه‌ی خداشناسی یک کلمه بر زبانش جاری می‌شود که گاهی آن یک کلمه، بیش از یک کتاب در ذهن دانش‌آموز اثر می‌گذارد و باقی می‌ماند؛ با اخلاق خود، با منش خود؛ معلّم دارای اخلاق، پرورنده‌ی اخلاق در دانش‌آموز است. معلّم منبع‌الطّبع، معلّم صبور، معلّم متدیّن، معلّم متین، این خصوصیّات و خصلت‌ها را با رفتار خود به دانش‌آموز منتقل می‌کند ولو یک کلمه هم در این زمینه‌ها حرف نزند. ●۹۶/۲/۱۷

مراسم افطار فرماندهان سپاه از جمله شهیدان حاج قاسم سلیمانی و حاج مهدی باکری در حضور حضرت آیت‌الله خامنه‌ای | تیر ۶۲

شرط شکست ناپذیری ملت‌ها

عزیزان من! این ایمان آگاهانه در رزمندگان، موجب این می‌شد که خطر را به هیچ بگیرند. در فرماندهان موجب این می‌شد که لحظه‌ای به راحتی خود و یا به خطر برای خود فکر نکنند. شب و روز تلاش و کار کردند؛ حیثیت حقیر خودی را نادیده گرفتند؛ برای خدا و برای اهداف اسلام و برای آزادی و سربلندی ملت مسلمان، حاضر شدند جان خودشان را بدهند. هر ملتی که این‌طور احساسی در او باشد، شکست‌خوردنی نیست. ● ۷۸/۳/۳

خبر هفته

ابلاغیه رهبر انقلاب اسلامی در موافقت با آزادسازی سهام عدالت

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای سه‌شنبه‌ی گذشته، ضمن ابراز گلایه از تأخیر در اجرای ابلاغیه‌ی قبلی ایشان که با هدف گسترش عدالت اجتماعی و توانمندسازی خانوارهای کم درآمد، در سال ۸۵ درباره‌ی سهام عدالت صادر شده بود، با درخواست رئیس جمهور مبنی بر آزادسازی سهام عدالت موافقت کردند اما برای اجرایی شدن این تصمیم، سه اقدام مهم را از دستگاه‌های اجرایی مطالبه کردند:

۱. دارندگان سهام عدالت مجازند در محدوده‌ی زمانی مشخص مالکیت مستقیم سهام شرکت‌های سرمایه‌پذیر را انتخاب نمایند و به تناسب، نقش مدیریتی خود را ایفا کنند.

۲. مقررات مورد نیاز جهت انتقال سهام به صاحبان سهام عدالت توسط شورایعالی بورس تدوین و تصویب شود. این مصوبات برای کلیه دستگاههای اجرایی لازم‌الاجراست.

۳. شورایعالی بورس موظف است ضمن تشویق ماندگاری صاحبان سهام در شرکت‌های سرمایه‌گذاری استانی، هرچه زودتر زمینه‌ی ورود آن شرکت‌ها را به بورس فراهم نماید.

با توجه به تأخیری در تحقق اهداف این سهام و به دلیل ضرورت بهره‌مندی هرچه سریعتر مردم از منافع سهام خود، لازم است دولت محترم هرچه زودتر بندهای سه گانه فوق را محقق سازد. ●

خاطرات رهبری

ماه رمضان‌های امام خمینی(ره)

بنده این را مکّرر گفته‌ام. معمولاً امام در ماه رمضان، دیدار نداشتند. البته ما گاهی بین ماه رمضان می‌رفتیم و با ایشان ملاقات می‌کردیم -افطاری، یا به دلیل دیگری پهلوی ایشان بودیم؛ یک بار یا دو بار- اما غالباً مردم ایشان را نمی‌دیدند؛ ما هم کمتر از معمول می‌دیدم. بعد از ماه رمضان که انسان ایشان را می‌دید، در یک دیدار و ملاقاتی که با مردم حرف می‌زدند، آدم به طور محسوس می‌فهمید که ایشان در این یک ماه، نورانی‌تر شده‌اند. آدم، این را حس می‌کرد. پیرمرد هشتاد و چند ساله -نزدیک نود ساله- این یک ماهه حرکت می‌کرد و پیش می‌رفت! همیشه در حال حرکت بودند؛ امّا ماه رمضان، بیشتر و جدّی‌تر! چون میدان، میدان مناسب‌تری است. ●۷۶/۱۱/۱

مکتب حاج قاسم

فرازی از وصیت‌نامه سردار دل‌ها حاج قاسم سلیمانی (۷)

ثروت بزرگی که من دارم

خداوندا! در دستان من چیزی نیست، نه برای عرضه [چیزی دارند] و نه قدرت دفاع دارند، اما در دستانم چیزی را ذخیره کرده‌ام که به این ذخیره امید دارم و آن روان بودن پیوسته به‌سمت تو است. وقتی آنها را به‌سمتت بلند کردم، وقتی آنها را برابرت بر زمین و زانو گذاردم، وقتی سلاح را برای دفاع از دینت به دست گرفتم؛ اینها ثروتِ دست من است که امید دارم قبول کرده باشی. ●

روایت پیشرفت

تحریم به نفع ماست به شرطی که...

این تحریم‌ها می‌تواند به نفع ما تمام شود: وقتی ما تحریم بشویم، به استعداد و ظرفیت داخلی رو می‌آوریم، از داخل رشد می‌کنیم؛ همچنان که در این سی سال این مسئله اتفاق افتاده است... اگر درهای علم را به روی ما نبسته بودند، ما در سلول‌های بنیادی و هوافضا و فرستادن ماهواره به آسمان، به اینجاها نمی‌رسیدیم. پس هرچه ما را تحریم می‌کنند، ما به ظرفیت داخلی خودمان متوجه می‌شویم و رو می‌آوریم و این ظرفیت و استعداد روزبه‌روز مثل چشمه‌ی جوشانی شکوفا می‌شود. پس این تحریم به نفع ماست. ●۹۰/۱۱/۱۴

پای درس تفسیر قرآن آیت‌الله خامنه‌ای «۲»

انفاق کار مردمان باهوش است

«بنده یک ماه رمضان در مسجد امام حسن مشهد سخنرانی مستمرّ سی جلسه‌ای داشتم... این سخنرانی‌ها منبع خوبی برای مع‌گیری ماست؛ در آن سخنرانی‌ها راجع به توحید، امامت، ولایت، نبوّت و سایر مباحث اساسی بحث شده است که الآن هم آنها را تأیید می‌کنم. اینها پایه‌های فکری برای ایجاد یک نظام اسلامی بود.» این سخنرانی ظهرهای ماه رمضان سال ۵۳، امروزه با عنوان «طرح کلی اندیشه‌ی اسلامی در قرآن» مورد مراجعه و استفاده‌ی جویندگان معارف قرآنی است. نشر به‌ی خط حزب‌الله در ماه مبارک رمضان کلیدواژه‌هایی از این سخنرانی‌ها را انتخاب و بخش‌هایی از دیدگاه‌های آیت‌الله خامنه‌ای درباره‌ی این مفاهیم کلیدی در این سخنرانی‌ها را مرور می‌کند. پس از کلیدواژه‌های «تقوا» و «انواع ایمان» در شماره‌ی گذشته، اکنون بخش‌هایی از آن درباره‌ی «مغفرت» و «انفاق» را بازخوانی کرده‌ایم.

مغفرت

۱-توبه، شرط اصلی بهره‌مندی از مغفرت الهی

«وَ سَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ» فلان کس ظلم کرده، گناه کرده، در زمین فساد آفریده و برانگیخته؛ مستوجب عذاب خداست؛ بعد روز قیامت به خاطر قطره‌ی اشکی که او داشته است یا توجه و توسلی که او کرده است، خدا بگوید... از سر خطایای تو گذشتیم، تو را بخشیدیم، مغفرت خدا این است؟ «سارِعوا إِلى مَغفِرَةٍ»! این را می‌گوید؟ نه. «وَإِلَى لَغَفُلٌ» [یعنی] مالِ‌الجباز نیستیم، ما غافلیم... ما حاضریم از آن اشتباهات صرف نظر کنیم، [اما] در صورتی که جبران بشود. نمی‌گوییم چون شما یک روزی اشتباه کردید، حالا صد برابر مجاهدت کردید، مجاهدت شما به خاطر اشتباه شما هیچ؛ نه، «وَإِنّي لَغَفُّارٌ» ما غافریم، ما خلأها را پر می‌کنیم، زخم‌ها را التیام می‌دهیم، اما برای چه کسی؟ «لِمَن تابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً ثُمَّ اهتَدى»، من بخشنده‌ام برای آن که توبه کند.

۲-توبه: پشیمانی و جبران خطا

توبه کند یعنی چه؟ یعنی برگردد. راهِ تکامل شما اینجا بود، شما این طرفی می‌رفتید؛ حاضریم شما را ببخشیم، کی؟ وقتی بروید به طرف تکامل، مجدداً به راه درست برگردید. «لِمَن تابَ» توبه کند، یعنی برگردد. توبه یعنی برگشتن. ایمان خود را قوی کند، عمل صالح کند. عمل! نباید از عمل غافل بود و سخن گفتن و دل خوش داشتن خود بسنده کرد.

۳-مغفرت: التیام زخم‌های ناشی از گناه

مغفرت یعنی پر کردن آن خلأهایی که زخم‌های روح انسانند، با پر کردن آنها انسان به کمال می‌رسد. این، شایسته است که انسان در راهش کوشش کند، مسابقه بدهد، سرعت بگیرد. مغفرت خیلی مهم است. مغفرت این نیست که خدای متعال بی‌حساب، از روی دل بخواه، یک کسی را مورد لطف بی‌جایی قرار بدهد، بدون اینکه خود او کوششی در راه این لطف الهی کرده باشد. «وَ سارِعوا إِلى مَغفِرَةٍ مِن رَبِّكُم» سرعت بگیرید به سوی مغفرتی از پروردگارتان، «وَ جَنَّةٍ» و بهشتی، «عَرضُهَا السَّماواتُ وَ الأَرض» که پهنا و گستردگی آن به قدر آسمان‌ها و زمین است، «أُعِدَّت» آماده شده است، «لِلمُتَّقِينَ» برای متقین.

انفاق

۱-هر بخششی انفاق نیست

چه کسانی هستند با تقوایان؟ «الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ» آن کسانی که انفاق می‌کنند در خوشی و ناخوشی. انفاق کردن یک شرط باتقوا بودن است. انفاق با خرج کردن فرق دارد. خرج کردن یعنی اینکه انسان یک پولی را خرج کند. انفاق خرج کردن است، اما نه هر خرج کردنی. انفاق آن خرج کردنی را می‌گویند که با آن، یک خلئی پر شود، یک نیاز راستینی برآورده بشود.

۲-تلاش‌هایی که بی‌نتیجه است

کجایند آن کسانی که میلیون‌ها خرج می‌کنند، به ظاهر هم برای کارهای نیک خرج می‌کنند، تا از زبان قرآن به آنها بگوییم که بدبخت‌ترین مردمند، زیرا کارشان انفاق نیست. «قُل هَل نُنَبِّئُكُم بِالأَخسَرِينَ أَعمالاً؛ الَّذِينَ ضَلَّ سَعيُهُم فِي الحَياةِ الدُّنيا وَ هُم يَحسَبُونَ أَنَّهُم يُحسِنُونَ صُنعاً». این پول‌هایی که خرج می‌شود، این زر و زیورهایی که بر پیکر گرسنه‌ی یک عده مردم آویخته می‌شود، این پیرایه‌های زیادی و دروغین؛ اینها انفاق نیست، چرا؟ چون خلئی را پر نمی‌کند. بنابراین انفاق آن چیزی است که یک خلئی را پر می‌کند. یک نیازی را برآورده می‌کند.

۳-انفاق کار مردمان باهوش است

آن ملتی که امروز به یک چیزی احتیاج دارد، مانند آب و هوا، اگر در غیر آن چیز، به همان ملت کمک کردی، اینجا انفاق نکردی، پول حرام کردن انجام دادی. پس انفاق کارِ همه کس نیست؛ انفاق کارِ مردمان باهوش است. آنهایی که خلأها و نیازها را می‌فهمند و حاضر می‌شوند به جا، آن خلأها و نیازها را پر کنند. انفاق خیلی مهم است. «الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ»، یکی از نشانه‌های با تقوا این است، انفاق می‌کنند در خوشی و ناخوشی.

۴-یکی از نشانه‌های مؤمن انفاق است

«وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ»، یعنی چه؟ یعنی مؤمنین آن کسانی هستند که از آنچه ما به آنان روزی کرده‌ایم، اسمِ مال در آن نیست! از پول‌هایی که به آنها دادیم؟ نه؛ فرق نمی‌کند، از پولی که دادیم، از کمی که دادیم، از فرزندی که دادیم، از ابرویی که دادیم، از توان جسمی‌ای که دادیم، از زبانی که دادیم، از فکر و مغزی که دادیم، از همه‌ی امکاناتی که دادیم، فرمود «مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ» از هر آنچه ما به آنها روزی داده‌ایم، چه می‌کنند؟ «يُنفِقُونَ». انفاق می‌کنند. یعنی بجا خرج می‌کنند، نه هر خرج کردنی. یکی از نشانه‌های مؤمن انفاق است.

درس اخلاق

با فضیلت‌ترین کارها در ماه رمضان چیست؟

برکاتی که روزه برای انسان دارد، به قدری این برکات از لحاظ معنوی و ایجاد نورانیت در دل انسان زیاد است که شاید بشود گفت بزرگ‌ترین برکات این ماه همین روزه است... لیکن علاوه‌ی بر روزه گرفتن تلاوت قرآن با تدبر. با حالت نورانیتِ ناشی از روزه‌داری، در شب‌ها و نیمه‌شب‌ها تلاوت قرآن، انس با قرآن، مخاطب خدا قرار گرفتن، لذت دیگری و معنای دیگری دارد... از اینها مقدم‌تر، شاید به جهتی بالاتر از اینهاست ترک گناهان است... بنا به روایتی در خطبه‌ی پیامبر اعظم، در روز جمعه‌ی آخر ماه شعبان، امیرالمؤمنین (ع) سؤال می‌کند از پیغمبر که در این ماه کدام عمل بافضیلت‌تر است. در جواب می‌فرمایند: «اَلورع عن محارم الله». اجتناب از گناهان و از محارم الهی، بر کارهای اثباتی و ایجابی مقدم است؛ جلوگیری از آلودگی و زنگار روح و دل است. ●۸۶/۶/۲۲

روایت تاریخی

به‌مناسبت وفات حضرت خدیجه(س)

فضائل استثنایی همسر پیامبر(ص)

اوّلین کسی که ایمان آورد امیرالمؤمنین و حضرت خدیجه بودند- یک امتیاز بزرگ است... عبور کردن و صرف‌نظر کردن از عقایدی که انسان سال‌های متمادی با آنها زندگی کرده آسان نیست... ایشان با آن فطرت پاک، صدق قضیّه را، حقّانیّت قضیّه را بلافاصله فهمید؛ تا پیغمبر را دید، با آن حال که از جرا بر گشته بود فهمید که یک حادثه‌ی مهم اتّفاق افتاده و قلب مبارکش مجذوب شد و ایمان آورد. بعد پای این ایمان ایستاد... [علاوه بر این] این بزرگ‌وار این امتیاز را دارد که از همه‌ی اموال خودش خارج شد و همه را صرف کرد در راه ترویج اسلام و تقویت پیغمبر. بعد هم دچار آن سختی‌ها و آن مشکلات طاقت‌فرسا [شد] که یکی‌اش همین مسئله‌ی شعب ابی‌طالب بود و آن سه سالی که آنجا بودند و آن سختی‌هایی که این بزرگ‌وار متحمّل شد و این ایمان را محکم نگه داشت. خب اینها واقعاً فضایل مهمّی است؛ اینها مغفول عنه مانده؛ این بزرگ‌وار واقعاً مظلومه است. ●۹۵/۲/۲۰

حزب‌الله این است

تحول اخلاقی جامعه بر دوش جوانان است

در باب تحوّل اخلاقی، مخاطب اوّل و مسؤول اوّل جوانان هستند که برای آنها همه‌ی کارها آسانتر و راحت‌تر است. دل‌های جوانان، نورانی است و فطرت‌های آنان، سالم و دست‌نخورده است... تحوّل اخلاقی، یعنی این که انسان هر رذیلت اخلاقی را - هر اخلاق زشت، هر روحیه‌ی بد و ناپسندی که موجب آزار دیگران یا عقب‌ماندگی خود انسان است - کنار بگذارد و خویشتن را به فضایل و زیبایی‌های اخلاقی، آراسته کند... نقص‌های زیادی در ما هست، کمبودهای زیادی در ما وجود دارد که باید این کمبودها را جبران و برطرف کنیم. تنبلی، نومیدی، بی‌حوصلگی، بهانه‌جویی نسبت به انسان‌های دیگر و... هر کدام در ما هست، باید دور بریزیم. این، یک مبارزه و مجاهدت است. ●۷۶/۱/۱